

VLK A KARKULKA

Pan Jeníček marně usiloval o přízeň slečny Karkulky, nevěda totiž, že tato dívka má poněkud jiné sexuální preference. Neopětovaný cit jej nakonec dovedl k rozhodnutí, že se Karkulce za její nezájem pomstí.

Obrátil se na svého známého pana Vlka, který byl idolem snad všech dívek a žen v celé obci. V rozporu se skutečností mu sdělil, že náhodně vyslechl rozhovor Karkulky s její přítelkyní Mařenkou, ve kterém se jí Karkulka svěřovala, že se vášnivě zamilovala do Vlka a že touží po tom, aby se jí zmocnil, přes její předstíraný odpor ji připravil o panenství a poté něžně konejšil a hýčkal ve svém mužném náručí. Pan Vlk se nenechal dlouho přemlouvat a celkem ochotně svolil, že Karkulce, kterou zatím znal jen od vidění, její tužbu milerád splní. Nikdy si sám pohlavní styk na ženách nevyuocoval, neměl to ostatně zapotřebí, a jakékoliv násilí mu bylo zcela cizí, ale v tomto případě byl ochoten učinit výjimku, aby Karkulčino tajné přání splnil. Neměl totiž pražádný důvod pochybovat o pravdivosti Jeníčkových slov, a to jednak proto, že byl zvyklý na zájem žen, a jednak proto, že červený čepeček, který Karkulka s oblibou nosila, svědčil podle jeho názoru pro její vášnivou povahu a nestandardní sexuální sklony. Na možnost, že by tomu mohlo být jinak, Vlk vůbec nepomyslel. Jeníček ovšem Vlkovi zamlčel, že Karkulce bude osmnáct let teprve až za měsíc.

Když šla Karkulka pozdě večer parkem za svojí babičkou na návštěvu, nesouc košíček s bábovkou a vínem, přepadl ji Vlk. Povalil Karkulku na zem a přes její odpor ji začal obnažovat, aby mohl své poslání naplnit. Dával ovšem pozor, aby Karkulku nikterak neporanil. Přitom sám oceňoval, jak nečekaně zdařile Karkulka svůj odpor předstírá.

Vše zpovzdálí sledoval místní voyer, známý pod přezdívkou „Šmírák“, a těšil se na nevšední zážitek. Osud Karkulky mu byl celkem lhostejný, ale uvědomil si, že pokud by zakročil a Karkulku zachránil, mohl by si tím vylepšit svoji nevalnou pověst v obci. Obával se však, že pokud by proti násilníkovi vystoupil přímo nebo na sebe jinak upoutal jeho pozornost, mohl by se jej Vlk pokusit zlikvidovat jako nepohodlného svědka. Usilovně přemýšlel, jak situaci vyřešit. Mobilní telefon neměl a široko daleko nikdo další v parku nebyl. Pak dostal spásný nápad: vzal ze země kámen a hodil ho do okna automobilu, který byl zaparkován na okraji parku. Pronikavý jekot alarmu skutečně vyrušil Vlka z jeho počínání a přiměl ho k útěku, aniž dosáhl zamýšleného cíle. Karkulčina čest tak zůstala uhájena.

Pan Vlk byl za své jednání obviněn, protože policejní orgán neuvěřil jeho obhajobě. Nebyl však naštěstí vzat do vazby a za celou dobu svého stíhání byl jen jednou předvolán k výslechu. Jeníček byl vyslýchán jako svědek. Po řádném poučení nejen že důrazně popřel, že by sám Vlka k čemukoliv sváděl, ale ve snaze odvrátit od sebe jakékoliv podezření dokonce při svém výslechu nepravdivě uvedl, že to byl právě Vlk, který se mu svěřil, že má spadeno na sedmnáctiletou Karkulku, kterou hodlá připravit „o věneček“, a to třeba i násilím. Tento úskok Jeníčka napadl až v průběhu jeho výslechu.

Pravda však nakonec vyšla najevo a trestní stíhání Vlka bylo po třech týdnech zastaveno.

O t á z k y:

1.

Jak právně posoudíme jednání pana Jeníčka?

Odůvodněte.

2.

Teprve poté, co nabyl právní moci odsuzující rozsudek, kterým byl Jeníček uznán vinným za své jednání, uvedené v zadání, vyšlo najevo, že krátce předtím, než hovořil s Vlkem o přepadení Karkulky, spáchal Jeníček ve stánku s perníčky skutek kvalifikovaný jako přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2 TZ.

Po podání obžaloby pro tento skutek nařídil samosoudce hlavní líčení a v tomto hlavním líčení vyhlásil rozsudek, jímž nejprve zrušil výroky o vině i o trestu za Jeníčkovu jednání uvedené v zadání, a poté Jeníčka uznal vinným jak jeho jednáním uvedeným v zadání, tak i krádeží ve stánku s perníčky, a za obojí trestnou činností mu uložil společný trest.

Byl postup soudu po podání obžaloby správný?

Odůvodněte.

3.

Jak právně posoudíme jednání voyera „Šmíráka“ za předpokladu, že škoda na rozbitém okně vozidla činila 11.000 Kč?

Odůvodněte.

4.

Po zahájení trestního stíhání pana Vlka vyslechl policejní orgán jako svědka též důchodce Chaloupku, který trpěl občasnými výpadky paměti. Kromě vyslychajícího policisty a svědka Chaloupky byl výslechu ještě přítomen pouze obhájce obviněného Vlka. Svědek Chaloupka potvrdil Vlkovu obhajobu, neboť s určitostí prohlásil, že byl náhodně přítomen tomu, jak Jeníček sváděl Vlka k přepadení Karkulky. Teprve na základně výpovědi svědka Chaloupky bylo zahájeno trestní stíhání pana Jeníčka.

V přípravném řízení v trestní věci obviněného Jeníčka již nebyl Chaloupka znovu vyslechnut, neboť se vážně popálil při pečení perníčků v peci.

V hlavním líčení, ke kterému se Chaloupka již dostavil, však tento svědek při svém výslechu po řádném poučení překvapivě uvedl, že svědkem toho, jak Jeníček přemlouval Vlka k přepadení na Karkulky, nikdy nebyl. Na tomto svém tvrzení setrval i poté, co jej předseda senátu konfrontoval s jeho dřívější výpovědí a poučil jej o trestních následcích křivé výpovědi. Důvod této nečekané změny výpovědi nebyl zjištěn.

Obžalovaný Jeníček rozhodně nesouhlasil se čtením protokolu o dřívější výpovědi svědka Chaloupky v přípravném řízení.

V soukromém rozhovoru s jedním přisedícím předseda senátu prohlásil, že z hlediska procesní využitelnosti protokolu o výpovědi svědka Chaloupky z přípravného řízení by bylo bývalo lepší, kdyby Chaloupka při pečení perníčků zemřel. Byl tento názor důvodný? Odůvodněte.

5.

Ve zcela jiné souvislosti byl místní zahrádkář a sadista pan Myslivec pravomocně odsouzen za skutek kvalifikovaný jako přečin týrání zvířat podle § 302 odst. 1 TZ, za který mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 18 měsíců a trest zákazu držení a chovu zvířat na dobu 4 let. Pan Myslivec disciplinovaně nastoupil výkon trestu odnětí svobody ihned poté, co odsuzující rozsudek nabyl právní moci.

Po 10 měsících byl z výkonu trestu odnětí svobody podmíněně propuštěn na zkušební dobu 3 let. Po svém podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody vedl ve zkušební době řádný život a vyhověl všem uloženým podmínkám, takže soud krátce po jejím uplynutí po jejím uplynutí rozhodl, že se ve zkušební době osvědčil. Pan Myslivec rovněž řádně vykonal celý trest zákazu držení a chovu zvířat.

Kdy nejdříve po dni jeho podmíněného propuštění může soud učinit takové rozhodnutí, v jehož důsledku nastane stav, že se na něj bude hledět jako na osobu, která nebyla odsouzena (abstrahujeme-li od možnosti milosti nebo amnestie)?

Odůvodněte.

6.

Předpokládejme nyní, že v trestním řízení proti panu Myslivcovi pro shora uvedený skutek, kvalifikovaný jako přečin týrání zvířat podle § 302 odst. 1 TZ, by soud ze spisu spolehlivě zjistil, že záznam o zahájení úkonů trestního řízení v této věci byl učiněn až za 5 let a 3 měsíce ode dne, kdy ke skutku došlo. Jak na toto zjištění soud zareaguje?

Odůvodněte.

7.

Předpokládejme nyní, že zahrádkář a sadista pan Myslivec, byl soudem uznán vinným přečinem týrání zvířat podle § 302 odst. 1 TZ, za to, že trýznivě usmrtil sousedova psa, který jej v noci svým vytím rušil ze spaní, a to tím způsobem, že když pes po vydatném obědě spal, rozpáral mu břicho, dal do něj kameny a utopil jej ve studni.

Státní zástupce podal odvolání výslovně v neprospěch obžalovaného, a to pouze do výroku o trestu, a domáhal se přísnějšího potrestání pana Myslivce.

Odvolací soud zopakoval některé podstatné důkazy, provedené již v hlavním líčení, a poté dospěl k závěru, že uložený trest je skutečně nepřiměřeně mírný, to však proto, že okresní soud pochybil ve výroku o vině. Správně měl totiž být skutek pana Myslivce kvalifikován podle § 302 odst. 1, 3 písm. a), c) TZ. Tuto skutečnost si však ani státní zástupce při podání obžaloby, ani soud v průběhu hlavního líčení, neuvědomili.

Může odvolací soud přezkoumat i výrok o vině, proti němuž státní zástupce odvolání nepodal, a může tento výrok v neprospěch obžalovaného změnit?

Odůvodněte.

* * *